

Azka

Vefa

Metin Koca

Metin Koca

1977 yılında Amasya'da doğdu. Amasya Büyükağa Hafızlık Kur'an Kursunda hafızlığını ikmal etti. Amasya İmam Hatip Lisesinde Orta ve Lise eğitimini aldı. Samsun Ondokuzmayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde Lisans ve Yüksek Lisans eğitimlerini tamamladı. Diyanet Akademisi Trabzon Dini Yüksek İhtisas Merkezinde ihtisas eğitimi aldı.

Sinop Dikmen, Samsun Bafra ve Amasya Merkez'de İmam-Hatip; Erzincan İliç ve Samsun Ondokuzmayıs İlçe'lerinde Vaiz olarak görev yaptı. Diyanet Akademisi Şanlıurfa ve Samsun Dini İhtisas Merkezlerinde Kur'an-ı Kerim ve Tasavvuf alanlarında Eğitim Görevlisi ve Dini İhtisas Merkezi Müdürü olarak çalıştı.

ÖNSÖZ

Hamd, kalpleri aşkın ateşiyle temizleyen ve insanı muhabbet sırrıyla diriltlen âlemlerin Rabbi Allah'a; salat ve selam, vafanın ve sadakatin en yüce timsali olan Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa'ya, onun aline ve ashabına olsun.

Tasavvuf yolu; pürüzsüz bir düzlük değil, ruhun çile tezgâhında dokunduğu, sabırla piştiği ve nihayetinde tam bir teslimiyetle eridiği mukaddes bir yoldur. Bu yolun ilk adımı ve mayası aşk, nişanesi ve menzili ise vefadır.

Elinizdeki eser, bu mukaddes yolun iki büyük yolcusunun, gönüller sultanı Yunus Emre'nin ve irfan pınarı Muslihuddin Mustafa'nın hakikat menzilineki ayak izlerini taşımaktadır. Onlar, nefis hırcasını çıkarıp aşk libasını giyen, hocalarının nefesiyle dirilen iki müstesna gönüldür.

Bu kitap; her iki gönül erinin hocalarından aldığı o sırlı dersleri bugünün insanına fısıldamaktadır. Hocadan talebeye, kalpten kalbe akan bu nehir; hırsın yerine kanaati, öfkenin yerine merhameti koymayı öğreten bir irfan mektebidir.

Okuyacağınız her hikmetli söz; modern dünyanın gürültüsünde kaybolan ruhlarımıza çilenin bir lütuf, sabrın bir anahtar ve teslimiyetin en büyük özgürlük olduğunu hatırlatacaktır.

Bu sayfaların, kendi içsel yolculuğumuza vesile olmasını ve her biri bir irfan mektebi olan aile ocağımızın ilk ve en önemli hocaları olan aşkı ve de vefayı bizlere öğreten anne ve babalarımıza dua vesilesi olması niyazımla.

Allah kırık ve hüznü kalpleri sever, sevmediği kibirdir.

Kibir, başkasını hakir görmektir.

Yükselen tevazuyla yükselir, alçalan kibirle alçalır.

İnsanlar sadece sesini, Allah ise kalbini duyar.

Kişi sükuneti kendine benzeyende bulur.

Dilden anlayana söz, halden anlayana gönül emanet edilir.

Allah kendisine dayanan hiçbir kalbi yüzüstü bırakmaz.

Bir bilse insan başa gelen her şey güzeldir.

Zorlayınca olmaz, nasipse olur.

Teslimiyet, kaderin yükünü değil huzurunu taşır.

Aşık, vefa toprağına cefa tohumları ekmez.

Vefasızlık, aşıklar diyarına ve maşuka ihanettir.

Akibet aşıkların, felaket vefasızlarındır.

Marifeti kendinden bilen ziyandadır.

Kalplerde olanı en iyi Allah bilir.

Düşman çıkmadıkça dost o kalbe girebilir mi?

Ölmeden öleceksin, öleceksin ki olacaksın.

Teslimiyet; yalnızca beklemek değil sabırla olgunlaşmaktır.

Mahir bir kılavuzun var ise çölü de aşarsın.

Unutma ki kaderin bir hikmeti vardır.

Sabır ve teslimiyet ile hikmetleri anlamak gerekir.

Niyeti halis olunca kişinin, hayır olur akıbeti her işin.

Kalbini bozma, elini kalbine koy bir niyetini yokla.

Vakit ile değil nasip ile olur.

Şeref mal değil ki alınıp verilsin.

Ele, ayağa, dile sahip çıkmak gerekir.

Hududu aşmadıkça insanın insana olan aşkı da mukaddestir.

İnsan kainatın, kalp insanın özüdür.

İnsandan kalbi çıkarıldığında geriye beden denen et yığını kalır.

Kalpte vefa olacak; dostluk olacak ki adı gönül olsun.

Kalpte samimiyet, ihlas, takva olacak ki adı gönül olsun.

Nice viraneleri han eyleyen aşktır.

Beden denen cesedi can eyleyen aşktır.

Aşksız kalp paslı bir yürekdir.

Merhamet acımak değil, acıtmamaktır.

Merhamet insana mahsustur.

Hayvanatın yavrusuna gösterdiği şey, merhamet değil şefkattir.

Şefkat sevgiden gelir, acıyarak bakar hayvan yavrusuna.

Merhamet halden anlamaktır.

Hakikate erişebilmek için nefsi terbiye etmek lazım.

İnsana en yakın olan şey ölümdür.

İnsanoğlu ölümü, her zaman uzaklarda aramaya alışmıştır.

İnsanların en akıllı olanları ölümü en çok hatırlayanlardır.

Ölüm kötü değildir, ölüme hazırlıklı olmak gerekir.

Ölüm en büyük nasihattir.

Ölümü hatırlayan tövbekar olur, kanaat eder.

Ölümü unutan tövbeyi unuttur, kanaat etmez, hırs sahibi olur.

Ölümün erkeni geçi olmaz, nefes dediğin sayılıdır.

Rabbimizin emanetleri ilgi ister, nezaket ister.

Dünya bir misafirhanedir.

Rahmet çiçeğinin can suyunu zamanında vereceksin ki
solmasın.

Dünyada kimsesiz bir garip gibi yahut bir yolcu gibi ol.

Dünya misafirhanesi müminler için gurbet diyarıdır.

İnsanın vatanı aslisi Rabbine kavuşacağı ahiret hayatıdır.

Mümin ahiret diyarına dünya misafirhanesinde hazırlanmalıdır.

Dünyada verilen her nimet kullar için bir imtihandır.

Şeytan en çok doğru yolda olanla uğraşır.

Her güzel şey bir niyetle başlar gayret ile nihayete kavuşur.

İyi niyet ve güzel gayret var ise tamamlayıcısı Allah'tır.

İnsan imtihan olurken sürekli nefsiyle bir mücadele içindedir.

İnsanların çoğu zanneder ki şeytan nefisten güçlüdür.

Şeytan insana kötü bir iş teklif eder, onu kandıran nefsidir.

İnsanı helaka götüren nefis, tehlikeli bir düşmandır.

Allah yolunda mücahede nefse karşı koymakla başlar.

İnsan nefisini tanımalı; çigliği, hamlığı bilmelidir.

Çiğ olanın tadı olmaz, ham olan acıdır.

Çiğ olan pişer, ham olan olgunlaşır, sonra tat verir, lezzet verir.

Bir anlık gafletinde nefsinin
seni yolundan çevireceğini bilmelisin.

İnsanın diliyle kalbi her daim bir olacak ki gaflete düşmesin.

Hakk ile her daim bir olacak ki nefsi onu galebe çalmasın.

Her işte, işin başı Hakk'a teslimiyettir.

Yol olanın değil, yananındır.

Yanmayan, yarası olmayan aşkın ne olduğunu ne bilsin?

Güven evvela ispat ister, delil ister.

Kişi kendinin iyi olduğunu nasıl bilir?

Nefsini tanıyıp kendini kötülerden bildiği zaman.

Kişi kötülerden olduğunu nasıl bilir?

Nefsine mağlup olup kendini iyilerden bildiği zaman.

Nefsini bilen kendini bilir.

Aşka talip olan ayağını taştan elini dikenden sakınır mı?

Nefis dediğin ölmez, sadece uyur.

Niyeti halis, kalbi selim olacak müminin.

Edebe de, usule de âzami itimam edecek.

Ameller niyetlere göredir.

Tövbe, aslen nefisten kurtulmaktır.

Bir daha hataya düşerim diye tövbe etmekten geri durmayasın.

Hatada ne kadar kararlıysan
tövede de o kadar kararlı olasın.

Tövben samimi oldukça muhakkak hatalarına galebe çalacaktır.

Hayat çilesi ve zaman, bize en büyük hakikati unutturur.

Allah bilir, kul ise Allah'ın bildirdiği kadar bilir.

Mal harcamakla azalır, ilim sarf etmekle çoğalır.

Anlamak da bir imtihandır.

Doğruyu anlamak, yanlışını anlamak, istediğini anlamak.

Kapımıza gelene gel demedik ki gidene kal diyelim.

Allah için yapılan evliliklerde cennetten bir tat vardır.

Yuva kurmada niyet, ebediyen beraberliktir.

Yuvadaki mutluluğun sırrı rıza, vefa, sevgi ve sabırdır.

Sevdiğimizi kusurlarıyla kabul, mutluluk için atılan ilk adımdır.

Ardında hüznün, içinde sükun bulduğumuz kapı ne kapısıdır?

Vefa ile başlayan yolculuğa veda etmek ne kadar da zormuş.

Evlatlarımız bizim için Allah'ın nimeti, emaneti ve rahmetidir.

Çocuğun kokusu cennet kokusu, muhabbet gerek, sevgi gerek.

Bizi huzurlu kılan, hakka teslimiyettir.

Kiminin sınavı aklıktır kiminin tokluk.

Kiminin varlıktır kiminin yokluk.

Sen vefa gösterirsen
seni öldürmeye gelen dahi sende dirilir.

Ulaşamadığına tevekkül, ulaştığına rıza, kaybettığıne sabır gerek.

Sabretmek zordur. Yaradan öyle sınar sevdiğini.

Zor olmasaydı imtihanda olmazdı.

Zahmet olmadan rahmet olmaz.

Gayret kemerini aşk ile kuşanan yorulmaz.

Gül dediğin dikenin bittiği yerde değil midir?

Maharet düşmandan dost çıkarabilmektir.

İnsan bilmediğinin düşmanıdır.

Sevgimizi, hoşgörümüzü, rızığımızı paylaşmalıyız.

Bazen de tüm bildiklerini unutmak gerekir.

Paylaştığımız bizimdir; biriktirdiğimiz değil.

Bazen yaşayıp görmek söz ile anlatmaktan iyidir.

Ok eğri olunca menzil doğru olsa ne olmasa ne.

Kimi aşkla sınanırken, kimi de aşksızlıkla sınanır.

Kimi sevdikçe imtihan olurken kimi sevmeyi öğrensin diye.

Ölümden korkma! Seni Allah'tan uzaklaştıran şeylerden kork.

Hakiki sevgiliye aşık olanlar belalara hazır ve nazır olmalıdırlar.

Aşk öyle bir afettir ki çekmesini bilene cefası bile sefa gelir.

Allah şerri de hayrı da birbirinin içine gizlemiştir.

Öfke tüm musibetlerin başıdır.

Öfkenin zehirlediği başta akıl, esir tuttuğu kalpte vicdan olmaz.

Sen doğru yolda ol da varsın sanan seni eğri sansın.

Kişi kendini bilende Hakk eğri yola koymaz.

Merhamet etmeyene merhametli olunmaz.

Kimin nasibi ne kadar ise o kadarını alır.

Her yere ayak basma, çok söze kulak asma.

Müslümanlık ince insanlıktır.

İnce düşüneceksin fakat ince hesap yapmayacaksın.

Müslümanlık herkesin elinden ve dilinden
emin olduğu kişi olmaktır.

Ekmekle suyu kesince nefis boş durur mu hiç, onu da tutacaksın.

Oruç; dili, gözü, aklı, her şeyi tutmaktır hem de
tertemiz tutmaktır.

Oruç yalnız mideyle tutulmaz, kalbinle tutacaksın ki oda
seni tutsun.

Gönül yıkacaksan, gıybete dalacaksan, boşuna aç kalma.

Dosta vefa göstermek kimine göre sefa, kimine göre cefa imiş.

Teslimiyetin Mevla'ya olsun.

Rabbim imtihan eder, ihmal etmez.

Fazladan izahat, lisanen kabahattir.

Gönül almanın da hatır gütmenin de bir usulü vardır.

Gönül mülküne ancak tatlı dil ve güler yüzle girilir.

Gönül aşk incisinin meskenidir.

Güzel söz ve güzel ahlakla anlatacağız derdimizi.

Sefasını göremeden cefa çekmek de var, can vermekte.

Belalara sabır gerek, yolu yürümek için gayret gerek.

Gayret kadere aşıktır derler.

Gayret gösterirken Allah'a tevekkül etmeyi
ihmal etmemek icap eder.

İnsanı yakan ateş değil öfkedir.

Gafiller hakkı gökte ararlar.
Arifler ise onu gönüllerde ararlar.

Niçin dünyada olduğunu unutan insan hüsrandır.

İnsan-ı kamil; hatasını bilen,
hatasından dönme ferasetini gösterendir.

Aşka koşalım, aşkla varalım.

Hakk'ın kelamında, aşkın divanında buluşalım.

Gidene değil, gelene bak.

Şöhret kişinin kemalini geçerse, afet dermiş büyükler.

Aşk, hakiki sevgiliye adım atmakla başlar.

İnsanın vuslatını; ne yana gittiği değil,
ne ile gittięi belirler.

Herkes her kapıdan giremez.

Gönül veren vefa bulur.

Gül bahçesinin kokusu hoştur ama dikenini bol, hazanı çoktur.

Kadere olan rızamız, yazana olan gönül yangınımızdandır.

Gün gelir gülü gözyaşıyla sulamak icap eder.

Gün gelir bir gül için bin dikene katlanmak gerekir.

Aşk bir ateştir lakin yakmaz, arındırır.

Aşk bir denizdir, boğmaz.

Aşk, aşktan başkasına muhtaç değildir.

Aşk varlığa değil, varlığın ötesine açılan bir kapıdır.

Aşka düşen aşkla korunur.

Aşk nazlıdır, kırmaya incitmeye gelmez.

Gönlünü bir sevdaya emanet ettiysen korkma.

Aşk, Allah'tandır, o yüzden aşkı koruyan bizzat aşkın kendisidir.

Aşkın içinde aşk var, aşkın merkezinde aşkların Rabbi var.

Kalp kırmak Kabe'yi yıkmaktan daha günahtır.

Bir kalbi kırıp da ardına bile bakmadan dönüp gidenlerin
vay haline!

Edep bir tac imiş nuru hüdadan,
giy o tacı ki kurtul her beladan.

Mevla bir kuluna kapıyı açtıysa cümle cihan
gelse o kapıyı kapatamaz.

Seni bir kapıdan mahrum bırakması
seni muhafaza etmesindendir.

Yüz çevirene rızık veren Allah yüzünü kendine çevirene
neler vermez.

Vaktinden evvel açan çiçek baharda solarmış.

Ocakta tavlanan dal dirayetini kaybedermiş.

Dervişin alameti; sevdiğini kırmamaktır.

Muhabbetinin alameti; sevdiğini kimseye şikayet etmemektir.

Zahmetsiz rahmet olmaz.

Bazen imar olmak için evvela viran olmak gerekir.

Gülün dalına bülbül konmuş
gül ağırlığı taşıyamayıp kırılmış.

Bazen gülün dalı incinir bazen bülbülün kanadı kırılır.

Kendinden vermedikçe emeğin ne olduğunu anlayamazsın.

Sen kim olduğunu bilersen, başkasının bilmesine ne hacet.

Mahbubu hakiki mutlak teslimiyet ister.

Yol çetindir. Ardında kırık kalp, yaşlı göz bırakmayasın.

Aşk yolunda kaybetmekten değil, kaybolmaktan kork.

Yakup'un gözünü açan hakiki sevgiliye olan teslimiyetiydi.

Bir anlasak nasipten ötesinin olmadığını.

Rızık, senin bulduğun değil sana sunulandır.

Ziyadesine el açmak, nefsi doyurmaktır.

Edeple gelen lütufla gider.

Allah'ın sana verdiği ömre karşı
mahcup olup kalbin titremez mi?

Kader zarla değil, sabırla yazılır.

Altına göz dikenin gönlü paslanır.
Oyunla oyalananın ömrü dağılır.

İçi kirli olanın dışını temizlesen de arınmaz.

Aradığın kazanç dışarıda değil, içindeki huşudadır.

Asıl zenginlik haram kazanmamakta.

Asıl marifet nefsi yenmektir.

Evvel refik sonra tarik.

Eğri Adem ile doğru yola gidilmez.

Gül, henüz açılmamışsa, sırrını saklıyorsa
halvet halindedir.

Gonca gül bir mahseni esrardır.

Dost dediğin göze sezdirmeden gözyaşı silendir.

Güzel bakan güzel görür.

Bu alemde yaratılan her şeyin bir amacı ve dahi bir işi vardır.

Kalbin zikretmedikçe dilin zikri kuru gürültüdür

Diken yarası olmazsa gül kokusu olmaz,
dikensiz olmaz, yarasız olmaz.

Zekatta ölçü takva iledir.

Takvanın ölçüsü hayadır,
takvası azalan kimsenin hayası da azalır.

İslam'ın ahlakı hayadır.

Takva, Allah'ın rızasını kaybetmekten korkmaktır.

Allah bazı meşrepleri bazı işlere uygun yaratmıştır.

İman etmek aynı zamanda idrak etmektir.

Gönül yalnızca Allah'ın mülküdür.

Yalnızca Allah'ı sevmek, yalnızca Allah için sevmektir.

Sabır acı olsa da meyvesi pek tatlıdır.

Zorsa sabır göstereceğiz, kolaysa şükredeceğiz.

Mevla nefsine hoş geleni elinden aldığında,
daveti kendisinedir.

Her vakit kalpler kırık, gönüller niyazlı
ömür dediğin bir imtihandır.

Her köşe başında nefsinle karşılaşacaksın.

Seni koruyacak olan gönlündeki selamet,
dilindeki nedamettir.

İmtihan dediğin, üzerine korkusuzca yürüdüğündür.

Nefis, insanı son nefesine kadar takip eder.

Sen kaçtıkça nefsin gölgesi büyür, senin ışığın azalır.

İnsanla cümle mahlukatı ayıran yegane fark, aşk değil midir?

Sevgi istidat ister.

Sevmeyi bilmek meziyettir.

Sevmeden hiçbir şey olmaz.

Ne dünya işi ne de ukba işi sevmeden yapılmaz.

Sevgiden maksat o sevgiyi ilahi aşka basamak etmektir.

Sevgi Allah için olmazsa kişi onunla imtihan olur.

Malını seven malıyla, canını seven canıyla.

*Kalbimizi Allah'tan başkasına bağlarsak,
bedelini bir gün öderiz.*

Dünyalık nimete de musibete de kapılmamak gerek.

Yokluğun da varlığın da bir imtihan olduğunu bilmek gerek.

Sevmenin de sevilmenin de bir imtihan olduğunu bilmek gerek.

Kavuşmanın da hasret kalmanın da bir imtihan olduğunu
bilmek gerek!

Nasıl düşman bir imtihansa dostun da imtihan olduğunu
bilmek gerek.

İmtihan arınmaktır.

Ektiğimizi biçmektir, imtihanın özü.

Şükür gerek sabır gerek kapılmamak gerek.

Yuvayı dişi kuş yapar, erkek korur.

Çürüğü sağlamdan ayırmaz isek
diğerlerini de kendine benzetir.

İyilik de kötülük de kolayca bulaşır insana.

Şükretmek, sadece dil ile nimetleri ikrar etmek değildir.

*Sabretmek, başa gelen musibetlere
rıza göstermek değildir.*

Sabretmek, mücadele etmektir.

Olayların zahiri aldanma, batını ise ibrettir.

*İnsanın nefsi olayların dışındaki aldaticılığa,
kalbi ise ibrete bakar.*

*Her sıkıntının sonu gelir, her derdin devası,
her kışın bir yazı vardır.*

Kurdu da, kuşu da doyuran Allah'tır ve O rızka kefildir.

Herkes bir acıyla, bir sıkıntıyla, bir dertle sınanır.

Kimi sevdiğiyle imtihan olur kimi sevdikleriyle.

Kimi umduğuyla imtihan olur kimi bulduğuyla.

Kimi söylediğiyle imtihan olur kimi söylemediğiyle.

Sabredenler için müjdeler vardır.

Sabır bir ağaç, selamet ise meyvesidir.

Kalbin içinde, kalpten kalbe bir yol vardır.

Babadan öğrenilen bir ömür yüreğinde kalır insanın.

Çilahane sonsuzluğa açılan bir kapıdır, meşakkatlidir.

Allah'da yok olmadan asla var olamazsın.

Gönlünden âyarı defetmedikçe
mahbubi hakiki oraya giremez.

Cevher harda insan darda işlenir.

Duyduğuna sağır, gördüğüne kör olasin.

Sureti değil, manasıdır mühim olan.

Kötülük edenin bile ihtiyaç duyduğu şey
kendisine yapılan bir iyiliktir.

İyilik, iyidir, iyi olmaktan, geri durmamak gerek.

Gönül her şeyden azade olunca yalnız sahibini bilir,
yani Mevla'yı bilir.

Yükü kıymetli kervanın hırsızı da çok olur.

Niyet halis olunca nefsin seni rahat bırakmaz.

Kalp katılaştınca idrak kapanır, ademoğlu insanlıktan çıkar.

Nasıl insan olacağız? Evvela kul olacağız.

Kulluğa dönmenin ilk şartı,
ciğer yangınıyla samimi bir tövbedir.

Tövbe kulluğun remzidir, O hüdadır, biz geda.

İnsan suya düştüğü için değil,
sudan çıkmadığı için boğulur.

Ne yaptığını unutacaksın,
lakin hakkına girdiğini unutmayacaksın.

Yalnız yaşayanın komşusu Allah olur.

Aşkın geçtiği gönülde kuşku barınmaz.

Güle gül gibi davranmak icap eder.

Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız, sevdiniz,
nefret ettirmeyiniz.

Nikahın en hayırlısı kolay ve külfetsiz olanıdır.

Mümin müminin kardeşidir.

Müslüman, müslümanın derdiyle dertlenmedikçe
kâmil mümin olamaz.

İnsan ümidini kestiği şeyden hür,
tamah ettiği şeyin kölesiymiş.

Tamah zaafı, boyun eğmeyi, zilleti getirir.

O'ndan isteyeceğin şeylerin en hayırlısı
O'nun senden istediğidir.

Evliliğin bineği muhabbettir, evlilik muhabbetsiz yürünmez.

Bekarlık nefsin sultanlığıdır.

Ruhun sultanlığı ancak gönül eşini bulmakla olur.

Kimi sevdiğini alır, kimi de aldığını sever.

Evliliğin yegane sermayesi sevmektir.

Sevmeyi bildikten sonra tutuşmayacak kalp yoktur.

Sevmek güzelleştirir, gönül vermek şifa olur.

Yuva kurmak isteyen Hakk'ın ihsanı boldur.

Yalnızca sevmekle, muhabbet beslemekle yuva kurulmaz.

Yuva kurmak sevdiğin için mesuliyet yüklenmektir.

Er kişinin hanımına karşı ilk vazifesi
hanımının gönlünü hoş etmektir.

Kırılan kalp, evliliği de yüreği de yorar.

Mukadderat biz yürürken de gelip bizi bulur.

Yuvada saadet tatlı bir tebessümle başlar.

Tebessümü esirgemeyin,
tebessümün membaı muhabbettir.

Aşıkaretmekten çekinmeyin, azalır diye de korkmayın.

Muhabbetin sırrı Mevla'dan gelir.

Mevla'nın olmasını murad ettiğı her işte
sonsuz bir hikmet vardır.

Evladın varlığı da imtihandır, yokluğu da.

Ahvali dertli olanın dermanı Allah'tır.

Ondan geldik ve ona döneceğiz.
innâ lillahi ve innâ ileyhi râciun.

Ecel genç ya da yaşlı ayırt etmez, hepimiz ölünecek yaştayız.

Her adım başı bir şeytan çıkar karşına.

Kimi nefesin olur kimi niyetin
kimi sevdiklerinin suretine bürünür.

Yük ağır, yol uzun, ince ve çetin, yolculuk bitmez.

Ayağında diken yarası olmayan, sinesinde gül delemes.

Aşkın mihrabına boynu bükük, gönlü yanık bir niyazla gerilir.

Çok fazla dal, ağaca yüküdür.

Toplanmayan meyve, ağaca böcek, haşerat ve küf getirir.

Esas aynı olsa da usuller farklılaşır, zamanın gereğidir.

Dağlar, denizler ibadeti olsa da, inancı bozulsa hepsi boşa gider.

Cahilin abidi de dervişı de hüsrandır.

Kimi beklerken bulur, kimi ararken.

Ne geçmiş, ne gelecek kaygısı, dem bu demdir.

*Her kelam, sadır olduğu kalbin
kisvesine bürünmüş halde çıkar.*

Kalpte ne varsa kelama o dökülür.

Kibir alçakların adetidir.

İnsan için Allah indinde en sevimsiz haldir kibir belası.

*Kalpte yerleşen kibri kazımak,
dağları iğneyle kazmaktan daha zordur.*

*Kibrin ilacı tevazu, hiçliktir,
kendini bilip Rabbine dönmektir.*

Kendine giden, kendine gelir.

Samimiyet için muhabbet gerekir.

Muhabbet enaniyetin en mühim merhemidir.

Kibir dediğinde türlü türlüdür, en şiddetlisi güç belasıdır.

Ben yaptım, bende var, böylesi cahilde değil, alimde görülür.

*Kibir denen illet kimde görülürse görülsün
sahibini küçültür, alçaltır.*

Tevazu kimde görülürse görülsün, sahibini yükseltir.

Tevazu yüksek bir nimet ama alçak gönüllülükle elde edilir.

Kibirde, tevazuda bir tercihtir esasında. Kararı sen verirsin.

Ya gözden düşen bir damla yaş olursun
ya da kibrine baş olursun.

Sırtında ne taşıdığın değil,
gönlünde ne taşıdığın önemlidir.

Envela niyet sonra gayretle olur, lakin hemen olmaz,
yavaş yavaş olur.

Havf ve Reca;
Allah'ım yalnızca senden korkar senden ümit ederim.

Sabır; başıma gelen her şeye sabredenlerden olacağım.

İhlas; teslimiyetimde, kulluğumda yalnız sanadır.

Kalbini temiz tutmak için
kelimeyi tevhid zikrini eksik etmeyesin.

Kalp insanın özüdür.

Kalpte vefa, sadakat, takva, ihlas olacak,
en mühimi de aşk olacak.

Dünyaya gelişimiz de oluşumuz da
verdiğimiz sözün sınanmasıdır.

Tasavvuf aşk mesleğidir, kâl ilmi değil hal ilmidir.

Tasavvuf kitaptan mektepten değil candan cana,
halden hale öğrenilir.

Aşka vefa göstermeden,
aşıkta meftun olmadan bu yolda yürünmez.

Delilsiz iş gürültü eder, hakikat daima sakindir.

Kimi ararken olur, kimi beklerken olur.

Topraktan gelip toprağa giden yalnızca bedendir.

Kul Allah'tan gelip Allah'a gidendir.

Gayretin aşkın olsun.

Aşkı olmayan yanmaz, yanmayan pişmez, pişmeyen olmaz.

Hayatta tesadüf diye bir şey yoktur, tevafuk vardır.

Allah kulunu severse onu sevdiği kişilerin yanına gönderir.

Geç değil, can boğazla gelene kadar tövbe kapıları kapanmaz.

Mevlam tövbe edenleri sever, işlerini kolaylaştırır.

Aşk için çile gerek, sabır gerek, gözyaşı gerek.

İnsan kendini bilmeden Rabbini bilemez.

Müslümanlık ince insanlık, dervişlik ince müslümanlıktır.

Aşğın remzi ince düşünmek, ince konuşmak, ince yaşamaktır.

İncelik her niyette, her amelde, her kelimada olmalı.

Allah ile olmak ve aradığını yalnızca onda bulmaktır.

Gönül aşkın vatanıdır.

Aşk ile kalbine giden, kalbine dönen kendini bilir,
Rabbini bulur.

Gönül dediğin Allah'ın mülküdür, hakikatin sırrı onda gizlidir.

Gönül yanmadan, aşk olmaz.

Aşk evvela iman işidir, iman olmadan aşk olmaz.

Tasavvuf, imanlı gönlün aşk ile yanması
hakikati gönlünde bulmasıdır.

Aşk yolculuğu insanın gönlünü dünyadan alır Mevla'ya bağlar.

Tasavvuftan gaye; dünya sevgisini gönülden çıkarmaktır.

Tasavvuf, mücadeleyi de mücahedeği de
aşk yoluyla öğrenme ilmidir.

Aşık, kırmaktan, incitmekten sakınan,
ince düşünen, latif olandır.

Aşık, istemeden veren, bir gül ile gönül alandır.

Aşık, yetime tebessüm eden, başını okşayan,
gönlünü hoş tutandır.

Aşık, öfkeyi söndürecek bir hoşgörüyü sahip olandır.

Aşık, cömertlik ederken ezmeyen,
hizmet görürken kırmayandır.

Aşık, pişman olan, her günahına tövbe edendir.

Aşık, Mevla'nın rahmetinin
günahlarından büyük olduğunu bilendir.

*Aşık, O'na koşan, dermanı yalnızca O'nda arayan,
O'nla bulandır.*

Aşk, bazen de açmak için vaktin gelmesini beklemektir.

Kimi vakit beklemek, koşmaktan daha hayırlıdır.

Seyr-i sülûk, müridin Hakk'a doğru aşk yolculuğudur.

Yol, edep ve düsturdur.

Tasavvuf yolunun başı da sonu da edeptir.

En büyük hizmet nefisle mücadeledir.

Emanet golda liyakatle yürüyenler içindir.

İstikamet ilimle çizilir, yükü gayret ve himmetle taşınır.

Ayakta tutan ihlas, muhafaza edense edeptir.

İnsanın maksadı; eşref-i mahlukat olduğu ilahi aleme dönmektir.

Veda da vefadandır.

Hiçbir giden ardında ne bıraktığını bilmez.

Kalbe dokunduysan, sen gitsen, ben gitsem,
hikayemiz bitse ne olur.

Vuslat sabırla sulanır.

Her vuslat bir ayrılık, her ayrılık bir hatıradır.

Biliriz ki ayrılıkta sevdaya dahildir.

Aşk ile yürüyen dünyayı taşır, aşksız yürüyen bir ceset taşır.

Yola çıkıp varmayan, goldan çıkıp varan yoktur.

Yol tektir. O da Hakk'a doğrudur.

Olanlar oldu, ölenler öldü.

Ne gelirse başa yoldaştan değil, yoldandır.

Adalet suçu suçluyu değil, masumiyeti aramaktır.

Az, çoğun delilidir.

Hırs, insanı kör eder.

İnsanın başına bela kendi benliğidir.

Ben yaptım, ben ettim diyen insanın başı dertten kurtulmaz

Ölüm son değildir, ölüm bir göçtür.

Bir yerde adalet yıkılırsa orada nizam da bozulur
ahlak da bozulur.

Olduran da öldüren de O'dur.

Mümin müminin aynasıdır,

Sen ona nasıl davranırsan davran
ayna hep hakikati gösterir.

Kusur var ise kusuru kendinde ara,
ayna kusur sahibi olacak değil ya.

Aynada bir kusur görürsen aynayı kırma,
kusuru kendinde bil.

Kimi olmaya, kimi ölmeye gelir.

Olmak için de ölmek için de diri olmak lazım.

Dilindeki kelime-i tevhidi hayatında ispat edesin.

Gönlünden “Lâ ilâhe illallah” diyen,
yere basarken o şuurla basacak.

Bu bir hissetme meselesidir, yerde ne alemler ne canlar var.

Biz bir damla bal yiyebilelim diye toz alır, bal verir.

Arılar bilir mi ki ne alır ne verir, arı bal yapar izah edemez.

El işler gönül eyler,
gönlü yatkın olanın tutamayacağı iş yoktur.

Kaldır postu aradan çıksın ortaya yaradan.

Kula şaşılır ama kadere şaşılmaz.

Suyu verirsin tarlaya o suyla diken de büyür elmada.

Su ayırmaz, sen dikensin, sen elmasın,
sen falansın, sen filansın.

Suda öyle bir bereket var ki diken de nasiplenir gülde.

Hakikat öyle bir sudur ki
onun bağrında gül de büyür diken de.

Hamza gibi gülü yetiştirip büyüten su,
Vahşi gibi dikenini de büyüttü.

Su ayırmazdı. Dikenini mi büyütür, gülü mü büyütür?

Öyle ki dikenini büyütürken gülü soldurur.

Diken güle dönmez mi?
Nasıl ki demir suyu yer, çelik olur.

Suyu yedikçe diken de güle döner. Elbet olduran oldurur.

Tövbe dikenini gül etmek demek.

Aynı suyla büyüyen diken güle dönüverdi.

Hazreti Hamza'yı şehit eden Vahşi, oluverdi Hazreti Vahşi.

Vahşi o mızrağı ile yalancı peygamber
Müseylemetül Kezzab'ı öldürdü.

Yalancı peygamber Müseylem'e,
peygamberimize iman etmişti.

O dikenî gül eyleyen suyla beslenmiş bir mümin idi.

Yanmayan nefis terbiye olur mu?

Bildiğini bilme. Bilmediğini bil.

Şeytanı arar isen tekkede ara, Mekke'de ara.

Mesele Tekke'nin de Mekke'nin de
insanın içinde olduğunu bilmekte.

Her ne arar isen Tekke'de Mekke'de arama. Dön içinde ara.

Gelen hoş gelir, giden hoş gider.

Bizim olmayanı, ne alır ne veririz.

Yola çıkan fizana varmış, yoldan çıkan kendinden uzaklaşmış.

Düzen bozana müsamaha, masumlara ihanettir.

Sen neye inanırsan hakikat odur.

Yola çık, yoldan çıkma.

Olacakların en hayırlısı, olmuş olandır.

Can, canın sahibi olur mu.

Can üstüne can olmaz.

Aşk yoluna çıkmak ise niyetin, bela ile imtihan edilirsin.

Hekimler ateşi düşürmeye kafidir
ancak ateşten kurtarmaya değil.

Gelenin yeri hazır, gidenin yolu.

Mevlam neyler, neylerse güzel eyler.

Kızmamak lazım, şeytanın vazifesi de şeytanlık etmek.

Dilden maksat söz, kalpten maksat ikrar olsa gerektir.

Kimi hasta olmak ister, kimi şifa bulmak ister.

İstemesini bilene, vermesini de bilirler.

Tene gelen tez gider.

Gayrısını bırak rıza dile, gayrısını bırakıp razı gele.

Aşık dediğin dövene elsiz, sövene dilsiz.

Yolu yapan var, yolda yürüyen var.

Davet söz ile değil, hal iledir.

O hal ki, kulağı sağıra işitir, gözü köre görünür.

İnsan ölür, mezar olur, hayvan ölür, ceset olur.

Yanmayan kamyştan ney olmaz.

Geçti ömrüm bir âh ile, içi dolu eyvâh ile.

Bu dünya bir penceredir. Her gelen bakar gider.

Her mektup alıcısına ulaşır,
mühim olan mektuba cevap almak.

Cevap almaz isen o da iyi, kötü bir cevap almamışsın.

Kötü bir cevap alır isen, o daha da iyi,
demek ki ikaz alırsın.

Kişi kimi ikaz eder? Sevdüğünü. Hakkın ikazı bela ile.

Kişi ne okumak ister ise, o yazar kainat kitabında.

Niyetin vuslata ermek ise, gönlündeki ile imtihan edilirsin.

Kiminin gözü kör, kimi de kendini kör eder kibrinden,

Tabipler Azrail'in vekilidir.

Herkesler bilir, sen kimsin, bir sen bilmezsın, sen kimsin.

Sen kendini bilmeyen de herkesler seni bilmiş, ne fayda.

Ayak yürür, akıl işler.

Ey hıyanetten daha zalim olan merhamet.

Aman dileyen İblis olsa vurmak yakışık almaz.

Bir bakmışsın olu vermiş, bir bakmışsın ölü vermiş.

Bir bakmışsın dost, bir bakmışsın post.

Merhameti olmayanın dini olmaz.

Merhametten büyük güç yoktur.

Öldürme, öldür.

Sen kalbini merhametle doldurmazsan
kibirle, hırsla, şehvetle doldururlar.

Ehil olmayana aşık sırrını söylersen
döner gelir seni rehin alır.

O sır ki olmadık yerde dilin tutamayıp ifşa eder.

Kitap sayfalarında hisler yazmaz, harfler yazar.

Gönül her dilden konuşur, gönül kitabına harf lazım değil.

Zikirden gayrı dili terbiye edecek yoktur.

Usulsüz vusul olmaz.

Yola çıkmayan varamaz.

Yol birdir, bire varır, varlık da birdir.

Görmeyi bilmeyen görmez.

Gözü âmâ olan görür, gözü açık olan âmâ.

Derviş fakr ehlidir, yokluk ehlidir.

Yokluk, insanın kendi nefesine
müstakil bir benlik izafe etmemesidir.

Yokluk, varlığın Hakka ait olduğunun bilinmesidir.

Olmadan yola çıkan menzile varamaz.

Aşk yolu öyle bir yoldur ki
riya sahipleri bu yolda yürüyemez.

Dost ikaz, düşman dedikodu edermiş.

Çocuğun eline taş verirken, taşa da atar başa da.

Dışı hoş, içi boş.

El kuşu elden ele, gül kuşu gülden güle.

Gönülden gelene dil mani olamaz.

Kişi kendinden olanı söyler, ne söylerse kendi için.

Soru, aklın zekatıdır.

İşittirene, gördürene şükret.

Zaman olur ki en hayırlı işe, en hayırsız vesile eder.

Lâ ilâhe illallah...Ölüm var.

Sevgisiz bakanın gözüne budaklar batır.

Kişi konuştuğu değil sustuğudur.

Hali ne ise kâli de odur kişinin.

Sözler ne derse desin, lisanı hal tercüme istemez.

Söz gümüş ise sukut altındır.

Sözün son durağı dildir, sükut sözün yuvasıdır.

Her işittiğine inanan insanın, akli boşa, dili yeter ona.

Kişi, sözüdür.

Söz güçtür.

Kula minnet eğlenilmez.

Hikaye etmek dahi şikayettir.

Bilen söylemez, söyleyen bilmez.

Dünyaya geldim, ölmeye geldim.

Yola çık, yoldan çıkma.

Gemi suyu altına alır ise yüzer, içine alır ise batır.

Var ise vardan, yok ise yokdan.

Oruç dediğin, abdest dediğin, namaz dediğin
iman var ise var.

Kim ki dünyalık olandan kendini kurtaramamış,
o kişi kurtulmamış.

Zikrullah daimidir.

Tedbirli başa kar yağmaz.

İşi bilen yapıcısı, bilmeyen hocası olur.

Sahip olamayacağını biriktirirsen, o sana sahip olur,
sen ona kul.

Bu dünyayı kulu olacak kadar, nedir sana sevdiren?

Dünyaya tapana mahluk Allah'a tapana kul derler.

Yola çıkmak, kul olmaktır.

Kusur, görenindir.

Siyaset uygun kişiyi seçmektir.

Seçmek sinamak iledir.

Alacaklısının ölümünü duyar da insan,
verecekliğini duymazmış.

İnanmışız ki, aldığımız her nefes sınavdır.

Güven en nadide mücevherdir,
kime sunacağını iyi hesap etmek gerek.

Ben de bildim diyenin yaptığı,
yeryüzünde bozgunculuk etmektir.

İhtirası olmayanın vakti bollanır, hırsı daralır.

Hırs insanı çürütür.

İnsan denen varlık nefis sahibidir.

Nefis insanın hırslarının toplamıdır.

Teslim ol, huzur bul.

Teslim olmayan durulmaz, durulmayan huzur bulamaz.

Kendimiz zerreye muhtacız,
başkasının ihtiyacını nice giderelim.

Allah'ın gönderdiğini geri döndürmek, kulamı kalmış.

Küp dediğin topraktandır, susuz kalır çatlar.

Çatlayan, suyu da sırrı da sızdırır.

Aslı olmayanın iması da olmaz.

Lokmayı hak et, oturduğun yeri pak et.

İnsanın yüzü hakkın nazargahıdır, ondan yüz çevrilir mi?

Yaradan seçmiş, kul etmiş,
biz de onun seçtiğini mi seçeriz?

Gelene git, gidene gel denmez

Gelenin yeri hazır, gidenin yolu.

Şerre yorar isen şer, hayra yorar isen hayr.

İyi olmak kolaydır, güç olan adil olmak.

Adil olanın içi aydın olur.

Adalet suçu suçluyu aramak değil.

Adalet sonuna kadar masumiyeti aramaktır.

Geciken adalet, adaletsizliktir.

Lafın fazlası ziyandır.

Her dinleyene söz denmez.

İnsanoğlu işte sevinir ağlar, üzülür ağlar.

Gaye iyi insan olmaktır.

İyi olmak nefsine tabi olmamak olsa gerek.

Tövbe dikenî gül, zehiri bal eder.

Ben deme benliğidir, insanın başına bela olan.

Dipsiz kör bir kuyudur, benliği insanın içinde.

Hakikat tercüme istemez.

Hakikati kendine katık eden söz, zamana galip gelir.

Adamın yere bakanından,
suyun yavaş akanından korkacaksın.

Akan su yosun tutmaz.

Rızasız bahçenin gülü derilmez.

Şeytan sizi Allah ile aldatmasın.

Şeytan vazifesini yapar diye
insan vazifesinden geri mi duracak?

İnsanla nefsi arasındaki bitmez bir savaş,
ta ki son nefese kadar.

Bu yol sıradan ince kılıktan keskince.

Asıl düşmanın nefsidir.

O vakit cihadın büyüğü de nefisle yapılan olsa gerek.

İnsan denen varlık zaafının toplamı kadar.

Güvenin miktarı olmaz.

Bir kere gelen gene gelir.

Az çoğun delilidir.

Hak yerini, taş gediğini bulur.

Veren el alan eli bilmeye.

*Tok olan cümle cihanı tok sanır,
aç olan ise alemde ekmek yok sanır.*

Aç ile tokun halini birbirine bildiren zekattır.

Her şeyin zekatı vardır.

Bedenin zekatı oruçtur.

Aklın zekatı ilim, dilin zekatı zikir, gönlün zekatı aşktır.

İnsan nefesine dahi zekat verir.

*Bu dünyada ve öte dünyada lazım olacak tövbe
nefsin sadakasıdır.*

İyi toplum, iyi bir insandan neşet eder.

Azdan az, çoktan çok.

Rızkı veren O'dur, sakın aldanma, kula minnet eyleme.

Yaratılmış olan her canlının rızkı da yaratılmıştır.

Bölüşürsek tok oluruz, bölünürsek yok oluruz.

Güç ve kuvvet yayın gerilişine benzer,
karar vermek ise okun atılışına.

Kul hakkı, insanın içi bitti diyene kadar öde öde bitmez.

Kul hakkı hem bu dünyada hem de öte dünyada
insanı müflis eder.

Güçlü olan zayıf yanını bilendir.

Daha güçlü olan ise zayıf yanını yönetebilendir

Adalet olmayan yerde ne mülk ola ne devlet.

Bey sokakta, karısı konakta olur.

Yuva dediğin kerpiç ile değil gönül ile kurulur.

Nasibini aramayan bulmaz, nasip de gözle değil,
gönül ile aranır.

Zulme karşı susan dilsiz şeytandır.

Gücünü gücenmeye harcama.

Oluştaki bitişte daimidir, mütemadiyen olur,
mütemadiyen ölür.

Vahdete inanan sulhe inanır.

İslam barış demek, dinimizin adı dahi barış.

Ayrı yok, gayrı yok, cümlemiz biriz, cümlemiz tek.

Zekatsız akla zeka derler, ona kıymet vermemeli.

Zekanın en çoğu şeytanda.

Şeytani bilgi deriz, akıldan yoksundur.

Kullanılmayan bilgi, eşek yüküdür.

Bilmek, tatbik ilemdir.

Tatbiksiz bilgi insanı cahil eder, kör, sağır eder.

Bilgiyi tatbik etmez isen o akıl çalışır mı?

Adalet dediğin bir bilme meselesi.

Hakkı bilme, varlığı bilme, kendini bilme.

Şimdi sen bu bilgiyi tatbik etmez isen adalet olur mu?

Olmaz elbet.

İnandığımız din, akledin demez mi kitapta?

Ya çaba gösterin demez mi? Ne için der ki bunları?

Kitabı kılıfa koyup öpe koklaya duvara asmak için
der olmasa gerek.

Madem ki mesuliyet yönetendedir,
beklenti de ondan olsa gerek.

Barışı kurmak, savaşı kaybetmek midir?

mülkün dirliğini ayakta tutan bir nimettir barış.

O vakit asıl güç her arzu ettiğini elde etmek olmasa gerek.

Zalim mazlumu sınar, güçlü zayıfı,
zengin fakiri, cahil alimi.

Bilene sınav içinde sınav vardır.

Vakit olur ki senin sınavın başkalarının sınavı olur.

Gün olur sen başkalarının sınavı olursun.

Sen bir sınava girerim sanırsın ama bakarsın ki sınav içedir.

Adalet ile sınanırsın, makam ile sınanırsın.

Kadın ile sinanırsın, para ile sinanırsın.

Ve dahi en mühimi de aşk ile sinanırsın.

Ya sınavı kazanır yola devam edersin.

Ya sınavla beraber aklını da kaybeder bir mecnun olursun.

Madem ki aşk varlıktan yokluğa yol almaktır.

Leyla'dan geçmeden Mevla'ya varılır mı?

Güneşten nasiplenmeyen meyve olur mu? Olmaz, ölür.

Aşktan nasiplenmeyen varlık da olmaz. Ölür.

Madem ki en kıymetli nesne aşk, en çetin sınav da
onun ile olsa gerek.

Gelene gelme, gidene gitme denmez.

Dilin terbiyesi, zikirdir

Zikir anmaktır, çağırmaktır.

Zikir daimidir, kim ne kadar anar ise
kavuşma o kadardır.

Sövene dilsiz, dövene elsiz.

Hikaye etmek dahi şikayet etmektir.

Şikayet etmek tevhidi bozmaktır, birliği yok etmektir.

Elini kır, ayağını kır, vur taşlara kafanı kır,
amma gönül kırma.

Gönüller kırmaya değil gönüller yapmaya geldik.

Gördüğünü ört, görmediğini söyleme.

Keşke demeyeceğin şeyler yap, gerisini ne yaparsan yap.

Ayrılrsa da yol tektir.

Madem ki olmuş hayırlısı olmuş.

Olanlar oldu, ölenler öldü.

Ne yol biter ne sınav.

Gönül Çalabın tahtı Çalap gönle baktı.

Öl söz verme, öl sözünden dönme.

Başımıza ne gelirse hamd ve şükrü unuttuğumuzdan gelir.

Hamd nimeti vereni görmektir,
şükür ise hamde devam etmektir.

Kişiye kimse bir şey edemez, kim ne eder ise kendine eder.

Kavga ile hakikat davası mı güdülür?

Biz post peşinde değiliz, dost yeter bize.

Mesele işi ibadet kılmaktır, yeryüzü mescittir.

Ne olmuşsa, hayr olmuş.

Ne gelirse kaderden gelir, endişe kederden,
kederde kaderdendir.

Yaradandan başkasından korkmak, insanı korkak eder.

Onun verdiği ömür, kuldan korkarak sürülmez,
emanete ihanet olur.

Ettiğimiz var ki, bulduğumuz var.

İnsan yapmadığını nasıl isbat eder?
Bundan nasıl sorumlu tutulur?

Her kişinin için de gördüğü vicdan mahkemesi vardır.

Her kes hapishanesini de hürriyetini de içinde taşır.

Ölün ama yalancı şehitlik etmeyin.

Engellere aldanmayın, doğru giden dağ aşar.

Yerme yermesinler, vurma vurmasınlar.

Kendi dilin tut, elin sözün yut.

Dervişe kin tutmak yanaşmaz.

Alim de kul, zalim de.

Misafire künye sorulmaz.

Yoldan gelen yorulur.

Yol varanıdır.

İlham alan alemden ibret alır,
ibret almayan aleme ibret olur.

Nefis ölmez, uyur.

Gelene hoş geldin, gidene hoş gittin.

Gelenin yeri hazır, gidenin yolu.

Hakikat özdür, gerisi ağacın sırtında kabuktur.

Boş sözle vakit hırsızı olmayasın.

Celal ile terbiye edilen cemal ile terbiye edilenden
tez yetişir menzile.

Tevhit ehline Allah yardım eder.

Kime azar, ona nazar.

Kim kimi sever ise, onun adı dilinde.

Aşktan gayrı verecek neyimiz var.

Aşk Hakkın kendisidir.

Aşkla kalın, aşkla olun, aşkı kendinize kılavuz edinin.

Dua ederiz diyene etme denmez.

Çocuk sesi ve yağmur sesi size Allah'ı hatırlatır.

Yastığımız taş, minderim toprak.

Ne yol biter ne yoldaşlık, yola da yolcuya da yoldaşlık gerek.

Giden geri gelmez, dünyaya gelen göçer.

O'nu bilen kendini bilir, kendini bilen O'nu bilmez.

Nefsini bilen Rabbini bilir, Rabbini bilen de nefsinin bilir.

Herkesler doğrudur sen doğru isen,
bulunmaz doğruluk sen eğri isen.

Bilmeyen ne bilsin bizi, bilenlere selam olsun.

Tövbe kökünü

İstiğfar yaprağıyla karıştırıp

Gönül_havanına koyduktan sonra

Tevhid_tokmağı ile döveceksin

İnsaf eleğinden eledikten sonra

Gözyaşı_ile hamur edip

Aşk ateşinde pişireceksin

Muhabbet_balından da birazcık karıştırıp sabah akşam

Kanaat kaşığı ile azar azar yiyeceksin.